

θύρρ. Μαυρέλ. Καλαμπάκ. Κρυόβρ. Πτελοπούλ. Τσαρίτσ. Φωτειν.) Θράκ. (Σκοπ.) Μακεδ. (Βροντ. Γήλοφ. Δασο-χώρ. Δεσκάτ. Έλάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) Στερελλ. (Αίτωλ. 'Α-καρναν. 'Αχυρ. Βερετάδ. Λεπεν. Σπάρτ. Φθιώτ. κ.ά.) γ'ρου-νάρ'ς Θεσσ. (Βαμβακ.) Θράκ. ('Ελληνοχώρ.) Μακεδ. ('Ασ-σηρ. Βρία Σταν. Χαλκιδ.) Στερελλ. (Λαμ.) γ'ρ'νάρ'ς Θεσσ. (Μελιβ.) γ'ρούναρης Μακεδ. Θηλ. γουρουνάρισσα Λεξ. Γαζ. (εις λ. σ υ β ώ τ η ς, σ υ β ώ τ ρ ι α).

Έκ τοῦ οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ η ς. 'Ο τύπ. γ'ρ ο ὗ ν α ρ η ς κατὰ τὰ λοιπὰ εἰς -α ρ η ς προπαροξύτονα, ὡς γ ο ὗ ν α ρ η ς, φ ο ὗ ν α ρ η ς κ.ά.

1) 'Ο χοιροβοσκὸς ἐνθ' ἄν. : "Εχ' πολλοὶ γουρ'ναρ'-οὶς 'ς τοῦ γάβου Θεσσ. (Κρυόβρ.) Φέτον γ'ρουνάρ'ς εἶνι οὐ Δημητράδ'ς Θράκ. ('Ελληνοχώρ.) Οὔτε γιὰ γουρ'νάρ'ς δὲ γάβ'ς ἰσὺ! Στερελλ. ('Αχυρ.) Τ' γουρ'νουκουπὴ 'ν φ'λάει οὐ γουρ'νάρ'ς Στερελλ. (Αίτωλ.) || 'Ασμ.

Βρὲ γουρ'νάρη παλαβέ, ποῦ 'ν ἡ γ'ρούνα ἡ κουλουβή; Στερελλ. (Αίτωλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν α ρ ᾶ ς.

2) 'Ο βόσκων τὴν γ ο υ ρ ο ὗ ν α ν εἰς τὴν ὁμώνυμον παι-διάν (βλ. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν α 10) Θεσσ. (Βαθύρρ. Βαμβακ.) Πελοπν. (Αἶγ.) Στερελλ. (Αίτωλ. Λαμ. Φθιώτ.) — Δ. Λου-κόπ., Ποιὰ παιγνίδ. παίζουσι τὰ 'Ελληνόπ., 138 : Μεγάλη πρέπει νὰ εἶναι ἡ συντροφιά, γιὰ νὰ παίζουσι τὴ γουρούνα. "Ενας μπαίνει γουρ'νάρης μετὸν κλῆρο Δ. Λουκόπ., ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ο υ ρ ο ὗ ν α ῖ ο ς, γ ο υ ρ ο ὗ ν ᾶ ς 2, γ ο υ ρ ο ὗ ν ῖ ᾶ ρ η ς 2. 3) 'Ο ἀγροῖκος, ὁ ἄξεστος Μακεδ. (Δε-σκάτ. Τριφύλλ. κ.ά.) : 'Αρὰ γουρ'νάρ', δὲ ξέρ'ς οὔτε νὰ γράφ'ς 'ν ὑπογραφή σ'! Συνών. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν ᾶ ν θ ρ ω π ο ς 2. 4) 'Ο πλανήτης ἀστήρ 'Αφροδίτη Στερελλ. (Βερετάδ. Σπάρτ.) : Βγῆμι οὐ γουρ'νάρ'ς κί σὺ 'κ'μᾶς ἀκόμ'; Σπάρτ. Συνών. ἄ σ τ ρ ο τ ῆ ς α ὐ γ ῆ ς, ἄ σ τ ρ ο τ ῆ ς ἡ μέρας, ἄ σ τ ρ ο α ὐ γ ι ν ὶ, α ὐ γ ε ρ ι ν ὶ ς.

γουρούναρος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. 'Ηλ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.) — Ν. 'Εστ. 22 (1937), 118.

Έκ τοῦ οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -α ρ ο ς.

'Ο μεγάλος χοῖρος ἐνθ' ἄν. : 'Σ' τίς γουρ'νοσφαξὲς θὰ σφάξω ἓνα γουρούναρο, ποῦ θὰ περάσῃ τίς ἑκατονεῖκοσι ὀκτᾶδες Πελοπν. (Γαργαλ.) Μωρέ, φτοῦνος ὁ γουρούναρος εἶναι ὅ,τι πρέπει τώρα γιὰ πασιτωτὸς Πελοπν. (Βερεστ.) Νὰ 'βλεπες, μωρὲ Λένη, ἓνας γουρούναρος ἴσα με 'κεῖ -πάνω Ν. 'Εστ. 22 (1937), 118. Συνών. γ ο ὗ ρ ο ὗ ν ο ς 1.

γουρουνᾶς ὁ, 'Αττικ. Βιθυν. (Πιστικοχ.) Μακεδ. (Φλόρ.) Πελοπν. (Αἶγ. Κλειτορ.) — Λεξ. Γαζ. (εις λ. χ ο ι ρ ο β ο σ κ ὸ ς) Βλαστ. 285 Πρω. Δημητρ. γουρ'νάς Εὐβ. ('Αγία 'Ανν. Βρύσ. Λιχὰς Στρόπον.) Μακεδ. (Βογατσ.) Στερελλ. ('Αράχ.) γ'ρουνᾶς 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Δο-ξᾶτ.) 'ουρουνᾶς Νάξ. ('Απύρανθ.)

Έκ τοῦ οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶ ς.

1) 'Ο χοιροβοσκὸς 'Αττικ. Βιθυν. (Πιστικοχ.) Εὐβ. ('Αγία 'Ανν. Βρύσ. Λιχὰς Στρόπον.) 'Ηπ. (Ζαγόρ.) Μακεδ. (Βο-γατσ. Δοξᾶτ. Φλόρ.) Νάξ. ('Απύρανθ.) Πελοπν. (Αἶγ.) Στερελλ. ('Αράχ.) — Α. 'Εφταλ. Μαζώχτρ., 42 — Λεξ. Γαζ. (εις λ. χ ο ι ρ ο β ο σ κ ὸ ς) Βλαστ. 285 Πρω. Δημητρ. : Εἶναι γουρ'νάς. Ξέρεις τί λεφτὰ βγάλ-λει; Βρύσ. Γουρουνᾶς δὲ βαί'ν κανένας σήμιρα (δὲ βαί'ν = δὲν ἀναλαμβάνη ἐ-

πὶ μισθῷ) Πιστικοχ. Θὰ βάλουμε 'ς τὰ σπίτια μας καὶ τὴν ψυχοπαῖδα τῆς γουρουνῆς Α. 'Εφταλ., ἐνθ' ἄν. || Αἶνιγμ.

'Ο τράος πύργον ἤχτισε, | γι' ὁ βοῦς τὸν ἐθεμέλιωσε
γι' ἄ' τοῦ σιδέρου τὴν αὐλὴν | ὁ 'ουρουνᾶς ἐπέρασε

(τὸ ὑπόδημα) 'Απύρανθ. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν α -ρ ᾶ ς. 2) 'Ο βόσκων τὴν γ ο υ ρ ο ὗ ν α ν εἰς τὴν ὁμώνυμον παιδιάν (βλ. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν α 10) Πελοπν. (Αἶγ.) Συνών. γ ο υ ρ ο ὗ ν α ῖ ο ς, γ ο υ ρ ο ὗ ν ᾶ ρ η ς 2, γ ο υ ρ ο ὗ ν ῖ ᾶ ρ η ς 2. 3) 'Ο ἄξεστος, ὁ ἀγροῖκος τοὺς τρόπους Εὐβ. (Βρύσ.) Συνών. εἰς λ. γ ο υ ρ ο ὗ ν ᾶ ν θ ρ ω π ο ς 2. 4) 'Ο ἔμπορος χοίρων Πελοπν. (Κλειτορ.) : "Ερχονται οἱ γουρουνᾶδες μετ' λογιῆς λογιῆς γουρούνια.

'Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τοὺς τύπ. Γουρουνᾶς 'Αθῆν. Γουρ'νάς Εὐβ. (Αἰδηψ. Λιχὰς) Στερελλ. ('Αράχ.) Γ'ρου-νᾶς 'Ηπ. (Μέτσοβ.) Μακεδ. (Λιτόχ. Σέρρ.) καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τοὺς τύπ. 'Σ' τοῦ Γουρουνᾶ Μῆλ. Τοῦ Γ'ρουνᾶ τ' ἀβέλι Πελοπν. (Μάν.)

γουρουνάσκι τό, Πελοπν. ('Αργ. Λάστ.) γουρουνά-δᾶ' 'Ηπ. γουρ'νάσκι Πελοπν. ('Αρκαδ. Δίβρ. 'Αχαῖα) γ'ρουνάδᾶ' 'Ηπ. (Κουκούλ. κ.ά.)

Έκ τῶν οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ ἄ σ κ ῖ.

'Ασκὸς ἐκ δέρματος χοίρου ἐνθ' ἄν. : 'Εγινόμεσε δυνὸ γουρ'νάσκια πίτουρα γιὰ τσι κότες Πελοπν. (Δίβρ.) || Φρ. 'Απὸ γουρουνάσκι ἤπιες ποτὲ κρασί; (ἐπὶ φιλαργύρου ἐκ τοῦ ὁποίου δὲν δύναται τις νὰ ἀποσπάσῃ βοήθειάν τινα) Πελοπν. ('Αργ. Λάστ.) 'Απὸ γουρ'νάσκι δὲ θὰ πιῆς κρασί (ἀπὸ κακοανατεθραμμένον δὲν ἀναμένεις καλὴν συμπερι-φορὰν) Πελοπν. ('Αρκαδ.) || Παροιμ. Τοῦ γουρουνάδᾶ' κρασάδᾶ' δὲ γένιτι (ἡ πονηρὰ φύσις δὲν μεταβάλλεται εἰς ἀγαθὴν) 'Ηπ. Συνών. παροιμ. Τοῦ γουρ'νουδέρμα-του δὲ γίνιτι κρασουδέρματος. Συνών. γ ο υ ρ ο ὗ ν ο δ έ ρ μ α τ ο, γ ο υ ρ ο ὗ ν ο π ε ρ ι λ ο γ ῆ, γ ο υ ρ ο ὗ ν ο π ε τ σ α 1, γ ο υ ρ ο ὗ ν ο π έ τ σ ι, γ ο υ ρ ο ὗ ν ο τ ό μ α ρ ο, χ ο ι ρ ο δ έ ρ μ α τ ο, χ ο ι ρ ο π έ τ σ ι.

γουρουνάφτης ἐπίθ. Πελοπν. (Πυλ.) γουρ'νάφτης Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δίβρ. Κοντογόν. Μαργέλ. Μη-λιώτ. Παιδεμέν. Ποταμ. κ.ά.)

Έκ τῶν οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ ἄ φ τ ῖ.

'Ο ἔχων ἀκάθαρτα τὰ ὠτα ἐνθ' ἄν. : Ποτέ του δὲν πλύ-θηκε, μὴ βγῇ ἡ βάφτισή του ὁ γουρουνάφτης. Τ' ἀφκιά του ἔχουνε ἓνα γόνα σκόρτσα (ἀφκιά=ἀφτιά, σκόρτσα=ἀκα-θαρσία) Πελοπν. (Πυλ.) Φέγα μακριὰ 'πὸ 'φτοῦνονε τὸ γουρ'νάφτη, ποῦ βρωμάει 'πὸ τὴν ἀπλυσὰ Πελοπν. (Δίβρ.) Εἶναι ἓνας γουρ'νάφτης, ποῦ 'χει νὰ παστρέψῃ τ' ἀφκιά του ἀπόντας βαπτίστηκε Πελοπν. (Κοντογόν.) Συνών. σ κ ο ν -λ ῆ κ ἄ φ τ ῆ ς.

γουρουνέας ὁ, Μ. Στεφανίδ., Λαογρ. 10 (1929|32), 197 ἀγουρ'νέας Πελοπν. (Λακων.) ἀσγουρνεός Πελοπν. (Κίτ. Μάν.)

Έκ τοῦ οὗς. γ ο υ ρ ο ὗ ν ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -έ α ς.

Τὸ φυτὸν Οὐρόσπερμον τὸ πικριοειδὲς (Urospermum picrioides) τῆς οἰκογ. τῶν Συνθέτων (Compositae) ἐνθ' ἄν. : 'Εμάζεψα ἀπὸ τὸ πλάγιο ἀσγουρνεούς νὰ μαγερέψου Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. ἄ γ ρ ι ο ξ ο χ ὸ ς 2, γ ο υ ρ ο ὗ ν ἑ λ ι 2, π ι κ ρ α λ ῖ δ α, χ ο ι ρ ι ν ῖ ᾶ, χ ο ι ρ ο β ᾶ ρ ο, χ ο ι ρ ο β ὀ τ α ν ο, χ ο ι ρ ο λ α ῖ μ ι, χ ο ι ρ ο σ ε ρ ῖ δ α, χ ο ι ρ ὸ χ ο ρ τ ο, χ ο ι ρ ο ὗ ν ῖ ᾶ.